

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **Mgr. Š. H.**
bytem X

zastoupený JUDr. Stanislavem Polčákem, advokátem
se sídlem Řehenice 10, 251 67 Pyšely

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2020, č. j. 142723/2020/KUSK,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací část zaplaceného soudního poplatku, a to ve výši 2 000 Kč.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Stanislava Polčáka na náhradě nákladů řízení částku ve výši 19 694,50 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2020, č. j. 142723/2020/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“).
2. Soud v průběhu řízení zjistil, že žalovaný v mezidobí vydal ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutí ze dne 22. 3. 2021, č. j. 037379/2021/KUSK, sp. zn. SZ_114785/2021/KUSK (dále jen „rozhodnutí o přezkumu“), jímž napadené rozhodnutí zrušil. Jak současně žalovaný sdělil k dotazu soudu, proti rozhodnutí o přezkumu bylo ze strany žalobce podáno odvolání, které bylo spolu se správním spisem postoupeno Ministerstvu spravedlnosti.
3. Soud proto usnesením ze dne 28. 5. 2021, č. j. 50 A 29/2020 - 31, vyzval žalovaného, aby sdělil, zda vydání rozhodnutí o přezkumu má být chápán jako záměr uspokojit žalobce, a pokud ano, pak pro tento případ soud stanovil lhůtu 60 dnů k vydání rozhodnutí, opatření, nebo jiného úkonu k uspokojení žalobce.

4. V mezidobí bylo soudu doručeno rozhodnutí Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. 5. 2021, č. j. MSP-48/2021-OSZ-SP/4, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 24. 5. 2021, č. j. MSP-48/2021-OSZ-SP/5 (dále jen „rozhodnutí ministerstva“), jímž bylo odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí o přezkumu.
5. Soudu bylo dále doručeno vyjádření žalovaného ze dne 2. 6. 2021, č. j. 069123/2021/KUSK, v němž žalovaný sdělil, že důvodem pro rozhodnutí o přezkumu bylo zohlednění dopadů aktuální judikatury a že dle § 62 s. ř. s. musí být záměr uspokojit navrhovatele oznámen před vydáním uspokojujícího rozhodnutí.
6. Po obdržení shora uvedeného vyjádření žalovaného soud vyzval žalobce, aby sdělil své procesní stanovisko, na což žalobce reagoval podáním ze dne 16. 6. 2021, v němž mj. uvedl: *„Ačkoliv žalobce namítal v odvolání proti rozhodnutí o přezkumu nesprávný procesní postup žalovaného, tímto přípisem prohlašuje, že byl dle § 153 správního řádu na základě rozhodnutí o přezkumu USPOKOJEN ve shora označeném řízení.“* Současně žádal o přiznání náhrady nákladů řízení s odkazem na § 60 odst. 3 s. ř. s.
7. Soud o dané procesní situaci uvažil následovně:
8. Podle § 62 odst. 1 věty první s. ř. s., dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob.
9. Podle § 62 odst. 4 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.
10. Podle § 62 odst. 5 s. ř. s. rozhodnutí, opatření nebo úkon podle odstavce 1 nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení.
11. Podle ustanovení § 47 písm. b) s. ř. s. soud řízení zastaví, prohlásí-li navrhovatel, že byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen.
12. Soud si je vědom, že v daném případě žalovaný explicitně nesdělil svůj záměr uspokojit žalobce ve smyslu § 62 odst. 1 věty druhé s. ř. s., dokonce ve svém vyjádření ze dne 2. 6. 2021 nepřímou naznačil, že k uspokojení nebyly splněny podmínky. Navzdory tomu však žalovaný svým počínáním vytvořil situaci, která k uspokojení žalobce zjevně vedla, neboť vydáním rozhodnutí o přezkumu „odklidil“ žalobou napadené rozhodnutí, tedy fakticky docílil stavu, o který žalobce usiloval podáním žaloby. Soud proto shledal, že i když žalovaný formálně nedodržel postup ve smyslu § 62 odst. 1 věty druhé s. ř. s. ve spojení s § 153 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tak s ohledem na konečný výsledek lze jeho rozhodnutí o přezkumu (ve spojení s rozhodnutím ministerstva) hodnotit jako úkon směřující k uspokojení žalobce. To ostatně potvrdil i sám žalobce svým posledním podáním ze dne 16. 6. 2021, jímž explicitně prohlásil, že byl uspokojen. Soud proto dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky podle § 47 písm. b) s. ř. s., a proto řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí zastavil (výrok I).
13. O vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci, sníženého o 1 000 Kč, rozhodl soud v souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž podle § 10a citovaného zákona soud vrátí tuto částku ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok II).

14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Vzal-li však navrhovatel (žalobce) podaný návrh zpět pro pozdější chování žalovaného nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatel (žalobce), má navrhovatel (žalobce) proti žalovanému (odpůrci) právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož zde došlo k zastavení řízení pro uspokojení žalobce, jsou podmínky pro přiznání náhrady nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s. ř. s. jednoznačně naplněny.
15. Jak současně vyplývá z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., „[n]estanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“ Žalobce uplatnil náhradu nákladů řízení v rozsahu celkem šesti úkonů právní služby (1. převzetí a příprava zastoupení, 2. sepsání žaloby, 3. sepsání repliky, 4. porada s žalobcem před prohlášením o uspokojení, 5. sepsání odvolání proti rozhodnutí o přezkumu, 6. sepsání prohlášení o uspokojení), z nichž ovšem pouze některé soud hodnotí jako důvodně vynaložené.
16. Za důvodně vynaložené lze nepochybně považovat první tři úkony (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a sepsání repliky), neboť tyto žalobce učinil ještě předtím, než žalovaný vydal rozhodnutí o přezkumu, tedy v situaci, kdy ještě nemohl předvídat, kdy k uspokojení dojde. V rozsahu těchto tří úkonů soud tedy náhradu nákladů řízení přiznal zcela.
17. Soud v tomto konkrétním případě shledal za důvodně vynaložený i čtvrtý úkon označený jako „porada s žalobcem před prohlášením o uspokojení“, který byl doložen zápisem porady advokáta JUDr. Stanislava Polčáka s žalobcem. Zde soud zohlednil, že zejména s přihlédnutím k ambivalentně formulovanému vyjádření žalovaného ze dne 2. 6. 2021 k otázce uspokojení byla konzultace advokáta s klientem ohledně dalšího postupu v zásadě nezbytná, a tedy náklady spojené s tímto druhem porady je třeba považovat za důvodné.
18. Soud naproti tomu neshledal za důvodně vynaložený pátý úkon označený jako „sepsání odvolání proti rozhodnutí o přezkumu“, neboť k procesnímu odklizení žalobou napadeného rozhodnutí z důvodů namítaných v žalobě došlo již samotným rozhodnutím o přezkumu. Žalobce se sice proti rozhodnutí o přezkumu odvolal, nicméně z obsahu jeho odvolání ze dne 6. 4. 2021 (jehož kopie byla soudu poskytnuta spolu s podáním žalovaného ze dne 21. 4. 2021) vyplývá, že odvolací námitky brojily výhradně proti nedodržení postup dle § 153 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 62 s. ř. s., aniž by byly jakkoli rozporovány věcné důvody vedoucí ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí (jež se navíc opíraly o závěry judikatury odkazované přímo v žalobě). Za těchto okolností soud hodnotí podání odvolání proti rozhodnutí o přezkumu pouze jako bazírování na procesní čistotě bez vlivu na podstatu věci samé. Náklady za tento úkon proto soud nepovažuje za účelně vynaložené.
19. Pokud jde o šestý úkon označený jako „sepsání prohlášení o uspokojení“, pak šlo sice o úkon procesně nezbytný, leč obsahově velmi jednoduchý. Proto soud v tomto rozsahu přiznal náhradu nákladů pouze v poloviční výši za použití § 11 odst. 2 písm. h) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“).
20. Soud proto žalobci přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 19 694,50 Kč zahrnující nevrácenou část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč (viz bod 9 výše)

a náhrady nákladů za zastoupení advokátem ve výši 18 694,50 Kč, které tvoří odměna za čtyři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, sepsí žaloby, sepsí repliky, porada s žalobcem před prohlášením o uspokojení) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, dále za jeden jednoduchý úkon („půlúkon“) právní služby ve výši 1 550 Kč (sepsání prohlášení o uspokojení) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 2 písm. h) advokátního tarifu, a dále pět paušálních náhrad hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 3 244,50 Kč. Náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Právní mocí tohoto usnesení nabývá právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2021, č. j. 037379/2021/KUSK, sp. zn. SZ_114785/2021/KUSK, ve spojení s rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. 5. 2021, č. j. MSP-48/2021-OSZ-SP/4, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 24. 5. 2021, č. j. MSP-48/2021-OSZ-SP/5 (§ 62 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 21. června 2021

Mgr. Josef Straka, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

